

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 12 czerwca 2014 r.

sprawy z powództwa **Z. C.**

przeciwko **(...) sp. z o.o. w K.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 kwietnia 2014 r.

sygn. akt IX GNc 168/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Jerzy Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu wskazał, że nie jest w stanie ocenić w pełni sytuacji majątkowej strony na podstawie złożonego przez nią oświadczenia. Pomimo wezwania do jego uzupełnienia powód nie podał wymaganych informacji. Okoliczność posiadania znacznego zadłużenia, nie stanowi przesłanki do uwzględnienia wniosku strony o zwolnienie od kosztów sądowych, bo prowadziłoby to do nieuzasadnionej preferencji wierzytelności innych niż Skarbu Państwa. Ponadto powód osiąga dochody w wysokości 11.000 zł, a więc ma możliwości wygosparowania odpowiedniej kwoty na koszty sądowe.

W zażaleniu na to orzeczenie skarżący zarzucił błędne przyjęcie, że posiada możliwości finansowe na poniesienie kosztów sądowych w postaci uiszczenia opłaty od pozwu oraz brak jest szczególny danych, niezbędnych do uwzględnienia jego wniosku. W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zwolnienie go od kosztów sądowych w całości, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżący nie podniósł jakichkolwiek przekonujących argumentów przemawiających za zmianą zaskarżonego orzeczenia. Zwolnienia od kosztów sądowych domagać się może osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny (art. 102 ust.1 u.k.s.c.). Jak trafnie zaś wskazał Sąd Okręgowy, podane przez skarżącego informacje dotyczące jego sytuacji materialnej do wniosku takiego nie prowadzą. Z przedłożonych przez niego dokumentów, już po wydaniu zaskarżonego orzeczenia, płynie wniosek, że już tylko w styczniu i lutym 2014 r. zysk wnioskodawcy wyniósł ponad 24.000 zł (k.39). Wynika z nich również,

że w pierwszych dwóch miesiącach tego roku nie poniósł żadnych wydatków na wynagrodzenia, chociaż deklaruje zatrudnianie dwu pracowników i konieczność posiadania zabezpieczonych środków na ich wypłaty (k. 36). Powód w istocie wprost przyznaje, że jego dochody w skali miesiąca pozwalają mu na uiszczenie ciężającej na nim obecnie opłaty od pozwu, jednakże zamierza je przeznaczyć na inne cele - spłatę wymagalnych zobowiązań wobec podmiotów trzecich. Wskazać jednak należy, że nawet fakt posiadania znacznego zadłużenia nie świadczy jeszcze o niemożliwości uiszczenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie. Nie tylko bowiem, jak wskazał to Sąd Okręgowy, nie sposób przyjąć, że jego spłata nie ma priorytetowego charakteru w stosunku do należności Skarbu Państwa, ale także nie wiadomo jaką kwotę skarżący przeznacza na ten cel w skali miesiąca. Wskazana globalna kwota zadłużenia nie pozwala na poczynienie w tym zakresie stosownych ustaleń. Z oświadczenia skarżącego wynika ponadto, że komornik zajął mu jedynie otrzymywane świadczenie rentowe. Nie wiadomo zatem jakimi środkami realnie powód swobodnie dysponuje. Tymczasem możliwość rozstrzygnięcia o zwolnieniu od kosztów sądowych jest uzależniona właśnie od zgromadzenia dokładnych informacji o sytuacji majątkowej i rodzinnej oraz o dochodach wnioskodawcy, które nie zostały jednak szczegółowo przedstawione. W tym stanie rzeczy uwzględnienie wniosku skarżącego było niemożliwe nawet w części.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSA Jerzy Geisler